

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת וועדת כספים ותקציב של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת וועדת כספים ותקציב של בינ"ה

ישיבה מספר 4

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום שני, ח' באדר תשע"ג – 18 בפברואר 2013

הקלטה ותכתוב/תמלול:
אבני - שרותי הקלטה בע"מ

טל': 03 - 6127715

פקס: 03 - 6005823

נייד: 054 - 4622434

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

נוכחים:

ולדי מורג, יו"ר
נחום אסד, מזכיר בינ"ה
כוכבה קניסטר, חברה
יחזקאל אנגלר, חבר
רוני כהן, חבר
יצחק בלס, חבר
דניאל אביטל, חבר
יוסף ישי, חבר
מאיר אלבאז, חבר
יהודה תפירו, חבר
אלי בן מנחם, חבר
רועי כהן, חבר
הרצל יאקה
עו"ד הדס נויפלד
אליעזר בלו

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

סדר יום לישיבת הועדה
למדיניות האיגוד המקצועי של בינ"ה

על סדר היום:

1. סקירת יו"ר ההסתדרות לעובדי המזון והפרמצבטיקה.
2. שונות.

הוועידה הרעיונית של נעמת – דיווח (סעיף 1 בסדר היום)

נלדי מורג, יו"ר: אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת התקציב והכספים של בינ"ה, כאשר על סדר היום דין וחשבון, סקירה של יו"ר הסתדרות עובדי המזון והפרמצבטיקה, מר הרצל יאקה, אנחנו פעם היינו, אירחנו אותו בקדנציה אחרת ונהנינו מפה עד להודעה חדשה ואני מקווה, אני בטוח שגם נקבל סקירה לעניין ונשאל שאלות.

מה שאני מציע זה שחברים שיש להם שאלות שכואב להם מאוד מאוד ירשמו אותן, בתום ההרצאה יהיה זמן לשאלות ולתשובות. בבקשה הרצל, הבמה כולה שלך.

הרצל יאקה: קודם כל תודה רבה שהזמנתם אותי. אני מודה לוועדת הכספים. ונדמה לי שזה פעם שניה שאני עושה את זה. בדרך כלל נחום אוהב לזמן אותי לכל הוועדות אז אחת מהן, כנראה שיש לנו הרבה מה לספר. אנחנו במקביל גם מטילים עליו מטלות אז זה בסדר, זה הדדי.

מולי יושב אליעזר בלו, שהוא ממלא מקום יו"ר הסתדרות עובדי המזון, ממלא מקומי. אני אחלק את השיחה שלי לשניים. יש את הדברים שנוגעים לכלל האיגוד ויש נושא שקשור לאליעזר, שזה הבייבי שלו והוא ידבר על זה וזה נושא מאוד מאוד מעניין ואנחנו נתחיל.

כפי שאתם יודעים, אנחנו איגוד, אם אתם או לא יודעים, אחד מהאיגודים המקצועיים במגזר הפרטי הגדולים ביותר בהסתדרות. אני יכול להגיד שאפילו אנחנו הגדולים ביותר.

18.2.2013

הרצל יאקה: אנחנו היום מונים כ- 26 אלף חברים ואנחנו תמיד בגרף של עלייה, בניגוד לחלק מהאיגודים בהסתדרות. אנחנו תמיד בגרף של עלייה. אתם תכף תראו גם את מה שעשינו במהלך התקופה האחרונה בהתארגנויות של עובדים. ואתם, פה, יש פה מצגת שתראו פחות או יותר מה אנחנו מטפלים. כל מה שתראו פה לכולם יש לנו הסכמי עבודה קיבוציים כלליים, זאת אומרת שיש הסכמי עבודה בענף השוקולד והמתקים ופרמצבטיקה וטחנות קמח ואפייה וסיגריות ומוצרי טבק ומיצים ושימורים ותעשיות הקפה, יש הסכמי עבודה קיבוציים כלליים ובנוסף יש הסכמי עבודה קיבוציים מיוחדים.

הסכם עבודה קיבוצי כללי, מי ש-, אני כמעט בטוח שכולם יודעים, זה הסכם עבודה שהוא חל על כל המשק ועל כולם יש גם צווי הרחבה. זה הסכמי עבודה מאוד מאוד ישנים שאנחנו מחדשים אותם בחלק מהענפים. אנחנו בין האיגודים היחידים במגזר הפרטי שמחדשים הסכמי עבודה קיבוציים כלליים ואנחנו בהמשך, ונראה לכם את ההישגים שהגשנו לעובדים בענפים האלה.

אנחנו מחדשים את הסכם העבודה הקיבוצי בענף טחנות הקמח, אנחנו מחדשים את הסכם העבודה הקיבוצי הכללי בענף האפייה ואנחנו משפרים בכל מו"מ שאנחנו מנהלים, אחת לשנתיים, אנחנו משפרים את התנאים של העובדים בתוך ההסכם הקיבוצי הכללי ושואפים לקבל גם כן צו הרחבה להסכם. המקומות שאנחנו מטפלים בהם, אתם רואים, פה את הרשימה אבל ישנם עוד כמה מקומות חדשים שהצטרפו אלינו, שאנחנו עוד אפילו לא הספקנו להכניס אותם.

18.2.2013

הרצל יאקה: רק בשבוע האחרון צירפנו את מי שנוסע ל-, מי שנוסע בנגב מגיע לצומת קמה, בצד ימין יש מפעל פרמצבטיקה שנקרא "קמהדע". לפני שבועיים אני ואליעזר נסענו לרמת חובב והתפללנו שהמפעל הזה יגיע אלינו ומאיר בביוף, לזכותו ייאמר, יו"ר המרחב, יחד עם הצוות שלו, הצליח לארגן את זה. זה מפעל חדש שהצטרף אלינו בשבוע האחרון בענף הפרמצבטיקה.

אנחנו צירפנו עוד מפעל אחד גדול בענף הפרמצבטיקה, את מפעל תרו במפרץ חיפה, שלא היה מאורגן. יש שם קרוב ל- 700 עובדים. הצטרפו, יש לנו 700 עובדים, 700 חברים בהסתדרות. סגרנו הסכם עבודה מצוין שמה. דאגנו לעובדים בתרו שהיתה, המפעל הזה נרכש על ידי חברה הודית. יש איזושהי מגמה להעביר מפעלי פרמצבטיקה להודו, בגלל העלות של ה-, עלות הייצור, כן. המפעל הזה נשאר בישראל ודאגנו גם כן לתגמול מאוד מאוד גבוה לעובדים בזכות המכירה כביכול. היות והמפעל נמכר לא רק בזכות הבעלים, בעיקר בזכות העובדים והעובדים קיבלו תגמול גבוה מאוד, של כמה עשרות מיליוני דולרים וזה חולק לעובדים. זה חלק מהפעילות שלנו.

זה תחום הפעילות, זה ניהול מו"מ, חתימה על הסכמים קיבוציים כלליים בכל הענפים שאנחנו מטפלים בהם, הסכמי עבודה קיבוציים מיוחדים. יש לנו קרוב ל- 80 הסכמי עבודה קיבוציים מיוחדים רק במהלך השנה האחרונה, עד דצמבר 2012. אם תקראו את המספרים אתם פשוט תבינו על מה מדובר. אנחנו מדברים על אחוזים גבוהים ב-, יחסית לכל ענף אחר שאתם מכירים במשק.

18.2.2013

הרצל יאקה: רק ב-, תסתכלו, משנת 2000 עד 2013 השגנו לעובדי המאפיות 45.5% תוספות שכר מחוץ לשינויים נוספים שהשגנו בהסכם האחרון. כמו למשל צירפנו בהסכם עבודה קיבוצי כללי את כל עובדי המאפיות, את כל עובדי המאפיות ששייכים לארגוני המעסיקים, לעמותה לקידום מקצועי של עובדי המזון והפרמצבטיקה. זה ייחודי, אין את זה באף ענף בהסתדרות. גם לא במגזר הפרטי, עד כמה שידוע לי, וגם לא במגזר הציבורי. אצלנו זה בהסכם קיבוצי כללי.

בנוסף, עובדי טחנות הקמח, תראו, זה האנשים השקופים שאתם לא רואים אותם. תחשבו, עובד טחנות קמח ההסתדרות דואגת לו. הצלחנו להגיע לתוספות שכר של קרוב ל- 35%.

ולדי מורג, יו"ר: כמה יש כאלה?

הרצל יאקה: יש, יש הרבה. זה אחד הענפים שהעובדים שלו מתוגמלים הכי גבוה במשק הישראלי לדעתי. היום תביא לי טוחן מקצועי אני מוכן לסדר לו עבודה ב- 25 אלף שקל נו בחודש. רק תמצא לי.

חבר: נושמים אבק כל הזמן.

הרצל יאקה: הם הולכים עם מסכות, אנחנו מגנים. זה בסדר. יש לנו טוחן בן 96 שעדיין עובד, בטחנת קמח בפתח תקוה. אז האבק של הקמח כנראה סגולה לחיים ארוכים.

18.2.2013

הרצל יאקה: אז יש לנו עד 2013 סידרנו להם תוספות שכר של 32%. המושג הזה שעובדי המזון יש להם שכר נמוך לא יודע מאיפה גזרו את זה. כנראה ממקומות,

חבר: ממקומות העבר.

הרצל יאקה: כן, מקומות עבודה לא מאורגנים. אבל מקומות עבודה שאנחנו מטפלים בהם יש לנו הישגים ותוכלו לראות פה חלק ממקומות העבודה שאנחנו טיפלנו ואת ההישגים שהשגנו להם.

אליעזר בלו: זה לא דיפרנציאלי, זה פלאט לכולם.

הרצל יאקה: ופה צריך לשבח את העניין הזה שהמרחבים משתפים אתנו פעולה. כל הסכם קיבוצי מגיע אלינו, אנחנו עוברים עליו, מעירים את ההערות שלנו, מעבירים את זה למחלקה המשפטית של האגף לאיגוד מקצועי, היא נותנת את ההערות שלה לגבי ההסכם. רק אחרי שאנחנו מקבלים את הפלומבה האחרונה של המחלקה המשפטית של האגף לאיגוד מקצועי אנחנו מעבירים את זה לחתימה וסוגרים את העניין הזה של ההסכם.

אנחנו שואפים, היות ואנחנו גם כן אוהבים היסטוריה, אז אנחנו תמיד מסתכלים על ההיסטוריה ואנחנו שואפים להגיע להסכמי עבודה, תשימו לב, להסכמי עבודה ארוכי טווח.

18.2.2013

הרצל יאקה: אנחנו לא סוגרים הסכמי שכר לשנתיים. זה הסכמי שכר, זה לא הסכמי עבודה. היות ואם אנחנו נסתכל גם כן בעבר לפני השנים האלה שאנחנו מדברים עליהם, התוספות היו פחות או יותר רבע אחוז פה רבע אחוז שם, חצי אחוז פה חצי אחוז שם. לא שווה האנרגיה שאנחנו מוציאים על העניין הזה של לטחון ולהגיע להסכמים ולהגיע לקבל עוד איזה רבע אחוז, היא לא שווה מצד המעסיק והוא מוכן לתת לנו את זה למפרע על מנת שנסגור איתו הסכמי שכר ארוכי טווח.

כשאתה בא לעובד עם 16.5% ל-4 שנים הוא יודע שיש לו כל שנה עוד 4% תוספת. יש לו את הציפור ביד מה שנקרא. חלק מהסכמי השכר אנחנו סוגרים איתם עם מקדמי בטחון. אנחנו צריכים גם כן, המפעל אומר אני לא יודע מה יקרה בשנה הבאה, אנחנו בונים גם כן הסכמי שכר עם מקדמי בטחון, שבמידה והתפוקה תעלה ותהיה יותר רווחית העובדים יקבלו תוספת נוספת. ובמידה ויש מצב של קטסטרופה אז זה יתבטא. ברוך השם,

רועי כהן: עוף טוב אמר מקום אבל, לא?

הרצל יאקה: לא. עוף העמק אתה מדבר. עוף טוב נשאר בבית שאן. אנחנו עד עכשיו עשינו את זה בטמפו ובעוד כמה מקומות. לא היה מצב של הורדה בהסכמי שכר, אלא להפך, קיבלנו אפילו אחוזים. רק לפני שלושה חודשים קיבלנו בטבע תוספת של עוד אחוז אחד נוסף לשכר בזכות המקדם בטחון.

18.2.2013

הרצל יאקה: יש לנו עוד לפני כן, יש לנו פה מי שעובר, נוסע בשוהם רואה את קרית אסם. אוסם היתה פעם בפתח תקוה, ברחוב ז'בוטינסקי, מי שזוכר. זה היה המרלו"ג, המרכז הלוגיסטי והמנהלה. עכשיו הכל עבר לשוהם. אני באהבה גדולה אקח אתכם לסיור, אז תבינו מה זה מחסן מפלנטה אחרת. זה דבר שאי אפשר לתאר אותו. הכל אוטומטי. לא פגעו בעובדים.

חבר: ממוחשב.

הרצל יאקה: באוסם לא מפטרים עובדים. באוסם רק קולטים עובדים למרות כל הטכנולוגיה. אתם תראו מלגזות שנוסעות לבד עם חיישני חשמל ומורידות לבד את הסחורה. זה דבר שלא יאומן, ומניילנות את זה ומעלות את זה למחסן.

כוכבה קניסטר: ואין חשש שיחליפו את העובדים?

הרצל יאקה: אין. אין. להפך, אני מחפש עוד. אני מחפש עוד עובדים שנקראים מלקטים, קשה מאוד להשיג. אני מחפש עובדים, אני צריך מלקטים ב... עם שכר של 8.5 אלף שקל. תביאו לי.

כוכבה קניסטר: מה אומר מלקט? מה זה?

18.2.2013

הרצל יאקה: מלקט זה אחד שאוסף את הסחורה מהמחסן, מקבל ברקוד,

חבר: כוכבה, עם מלגזה.

הרצל יאקה: עם מלגזה והולך מוריד את הדברים. זה 8.5 אלף שקל משכורת עם כל התנאים. עכשיו, אלה ההתארגנויות החדשות. כמו שאתם רואים יש לנו את תרו עם 700 עובדים, את שפע, קייטרינג שפע שהוא גם כן,

רועי כהן: היה פה.

הרצל יאקה: היה פה ולצערי הרב ואני, אנחנו לא יודעים להתנהל, עם כל הכבוד לנו, להסתדרות, אנחנו לא יודעים להתנהל. החליטו אחרי שנה להגיד לו ללכת הביתה וקיבלו מישהו אחר שהוא לא מאורגן. זה מקום עבודה מאורגן. אנחנו צריכים לתת פרנסה למי שמפרנס אותנו. והם היו פה והם השתדלו מעל ומעבר לכל דבר אפשרי. על שטויות החליטו ל-, שטויות. פה החליטו להחליף אותם מישהו אחר,

חבר: אני לא רואה שגם זה יותר טוב.

הרצל יאקה: אני לא רואה שזה יותר טוב, זה שבא יותר טוב. זה שבא יותר טוב הוא לא מאורגן ואלה שמאורגנים הלכו הביתה.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

מי זה היום?

כוכבה קניסטר:

והוא לא התחייב להתארגן זה שפה?

רועי כהן:

לא. אנחנו ארגנו אותם. בזכות

הרצל יאקה:

ההתארגנות, זה עבודה שלי ושל

אליעזר, בזכות זה שארגנו אותם דיברנו עם עופר ועופר אמר שניתן קדימות לאלה שהם מאוגדים אצלנו. אבל לצערי הרב אחרי שנה, שנה וחצי, כנראה שאנשים בוועד הפועל, בבית אוכלים יותר טוב משאוכלים פה אז כנראה, לא יודע. 18 סוגי בשר לא היה מספיק להם.

אז גם אם עכשיו יעשו סקר יגידו שגם אלה לא טובים. אף פעם לא יגידו טוב. על טעם ועל ריח אין מה להתווכח. אבל אנשים צריכים להבין וצריך לחנך את העניין הזה, כמו שאני אלך למכולת אני בחיים לא אקנה את הבקבוק הזה שנקרא נביעות בגלל שהחבר'ה האלה עזבו את ההסתדרות. אני אקנה של טמפו למה זה חברים שלי.

אני אשתה מהברז ואני,

כוכבה קניסטר:

כן. אז פה לא יודעים להפנים את

הרצל יאקה:

הדברים הקטנים האלה, שזה לא

בסדר. אבל זה מה שקורה. אלה למעשה,

אולי יעשו איזה חוברת שיפרסמו את

יוסף ישי:

זה גם כן בין העובדים? מי מאוגד מי

לא, שגם בן אדם הולך לקניות שגם תדע את זה.

18.2.2013

הרצל יאקה: תאמין לי אתה יודע כמה אני עושה
פה?

יוסף ישי: בהסתדרות לפרסם את זה לפחות.

הרצל יאקה: אם אני רואה פה מרצפות לא של נגב
קרמיקה אני מתלונן. מה לעשות?

מאיר אלבאז: היה בענף התחבורה פעם, שאני בא
ממנו, שעבדו כל מועצות הפועלים,
עבדו עם פרטיים ואמרנו להם הם לא מאורגנים. הם לא היו מאורגנים.
יש פה,

יוסף ישי: צריך לעשות חוברת.

הרצל יאקה: הדבר הזה, תראה, עניי עירנו קודמים
מה שנקרא וזה חשוב מאוד לתת
להם, אפילו אם יש איזושהי פשלה קטנה אז מה, מה קרה? בסך הכל
היו באמת השתדלו מעל ומעבר. אבל זה מה שיש.

מאיר אלבאז: חוץ מזה הוא עובד בהמון מקומות.

הרצל יאקה: אנחנו ארגנו את מפעל בונז'ור, זה
בקרית גת. בונז'ור, אתם יודעים, פה

כל הבורקסים והדברים האלה.

18.2.2013

הרצל יאקה: את טבעול, בטבעול היה לנו מאבק, גזי קפלן, ז"ל, בן אדם מאוד מאוד יקר, מנכ"ל אסם הודיע לי ולאליעזר שלטבעול, הוא קיבוצניק והוא סוציאליסט ומקיבוץ לוחמי הגטאות, הוא היה מנכ"ל אסם, בטבעול לא תהיה התארגנות. אז אמרנו להם אנחנו לא ניכנס דרך הדלת הראשית, ניכנס דרך החור של הביוב.

חבר: הם קיבלו הרבה כסף שם.

הרצל יאקה: ונכנסנו וארגנו את המקום עבודה הזה, שהוא אחד מהסכמי העבודה הטובים ביותר שיש בענף המזון, מקום עבודה מאורגן, יש שם ועד עובדים מאוד מאוד חזק. העובדים מאורגנים, מוכנים להתאבד על ההסתדרות. זה בטבעול. בנוסף ארגנו את סלטי צבר. בשבוע שעבר את קמהדע ומילוועוף, שני מקומות עבודה חדשים.

מילוועוף זה בנהריה, אצל אשר שמואלי. ישר כוח. ועכשיו אנחנו סגרנו, לקראת סיום הסכם העבודה בענף, אצל סוכני המכירות של אסם, אנחנו רוצים לסגור מעגל, גם סלטי צבר וגם בונז'ור שייכים לאסם וגם הסוכני מכירות של אסם, אנחנו סוגרים מעגל שכל הפעילויות של אסם מאורגנות אצלנו בחברות מלאה.

המאבקים הגדולים שלנו, מי לא מכיר את פרי גליל, את כל הסיפור של פרי גליל. ברוך השם הצלחנו. הממשלה לא יודעת להתנהל מול המעסיק.

18.2.2013

הרצל יאקה: מי שיכנס היום לפרי גליל וזוכר את פרי גליל בעבר, אז הוא רואה מפעל ברמה, ממה שהוא היה בעבר הוא היה ברמה הפחותה ביותר שיכולה מבחינת טכנולוגיה וייצור וכל הדברים מסביב. היום הוא הפך להיות מפעל היי-טקי. מי שנכנס לתוך חצר המפעל רואה כמה שהוא יפה. אפילו מנכ"ל המפעל מחנה את האוטו שלו מחוץ למפעל.

אסור להיכנס פנימה. הכל מצוחצח, נקי, מבריק, אנשים מאושרים. ברוך השם, הוא גם הגדיל את כוח האדם שלו. הוא למעשה מחזיק את חצור הגלילית בתעשייה שם.

קרית שמונה.

כוכבה קניסטר:

הרצל יאקה: כן. ואנחנו עכשיו גדלים. היינו 180, עכשיו 280 עובדים. אבל רק שהממשלה תדע להתייחס אליו כמו שצריך ויהיה בסדר. הוא בנוסף קנה גם את מילוז בגליל המערבי, שזה גם כן חצי שידוך שלנו. ויש פה איחוד של דברים. הוא פתח פה קווי ייצור חדשים. כמו לדוגמה, ואני ממליץ, תקנו את הטונה שלו, היא טונה פנטסטית, עם שמן זית, של פרי גליל. אתם לא תראו את זה בסופרים, תראו את זה רק אצלו בחצי חינם. לא יודע למה זה מגיע, אבל זה אחד מהטונות באמת הטובות ביותר.

ואנחנו בשיתוף פעולה שם מנסים לראות איך אנחנו מקדמים הלאה. היה לנו עוד, דקה אחת, היה לנו מאבק גדול מאוד בחודשים האחרונים עם הטונה.

18.2.2013

הרצל יאקה: מי שזוכר את ה-, מדינת ישראל החליטה לייבא טונה מוגמרת כמוצר מוגמר בגלל שהחברים של אוריאל לין ניסו להרוס את התעשייה הזאת, בוא נגיד ככה. ברגע שהיו מייבאים טונה מיובאת כתוצרת מוגמרת המשמעות היתה שכל מפעלי הטונה בארץ, אני מתכוון לסטאר קיסט ולשימורי המרכז ועוד כמה, ויליגר ועוד ועוד ועוד, איזה 6-7 מפעלים היו צריכים פשוט להיסגר. לא היתה תעסוקה. לא היה טעם.

עכשיו, זה לא רק המפעל עצמו, זה תעשיית השמן, תעשיית הפחים והדפוס. זה בסך הכל מעגל ש-, זה משהו בסביבות 2,600 משפחות היו פשוט נשארות בלי כלום בגלל איזשהו גימיק של אנשים בכנסת שניסו למצוא חן בעיני מישהו. אני מתכוון ללוביסטים. אבל הצלחנו לטרפד את העניין הזה.

היום אנחנו אורחי כבוד של המפעלים האלה, ממש, אני אומר, זה הכל בזכות יו"ר ההסתדרות, האיגוד המקצועי. את הנשמה נתנו לעניין הזה והצלחנו לסדר את זה, לדאוג לכך שהמפעל הזה יתקיים.

מפעל נוסף שהצלנו ואפשר להגיד שהצלנו, וכשאני אומר הצלנו אני מדבר על מאות משפחות. בשדרות היה לנו מפעל שנקרא ניסן תעשיות. זה מפעל, שאני מספר את זה אני פשוט, השערות סומרות, פשוט אי אפשר להבין את העניין הזה. מפעל ניסן תעשיות הוא מייצר חומרי חבישה לחדרי ניתוח. זה גם מפעל חדש שאנחנו ארגנו אותו. הוא מייצר את חומרי החבישה לחדרי ניתוח ויש אצלו בחצר מלאי החירום של מדינת ישראל, הוא נמצא בשדרות. החליטו לסגור את המפעל הזה.

18.2.2013

הרצל יאקה: למה? יש סין. מסין יותר זול להביא חומרי חבישה ומשרד הבריאות ושראל, שזה מחסן התרופות מספר 1 של ישראל, נמצא בנתניה, וקופות החולים וזה אמרו יותר זול לנו מסין, נחסוך עוד כמה אגורות, נזמין שם. אנחנו התערבנו יחד עם אבי ניסנקורן, מלחמת עולם. עם ראש העיר, עם מי לא. הצלחנו להביא קונה למפעל הזה. הקונה רכש את המפעל הזה ופתאום ראו איזה פלא, וואלה, המפעל משגשג, אומר לי חביבי זה העסקה הכי טובה שעשיתי בחיי. אז למה לסגור?

אבל כשבדקו את מה שמגיע מסין, חומרי חבישה לחדרי ניתוח צריכים להיות סופר סטריליים, אז זה בוואקום כזה, אתה יודע, היו זבובים בתוך חלק מהדברים האלה. בקיצור, חיסלנו את העניין הזה. היום המפעל משגשג. כשאנחנו מגיעים לשם האנשים ממש בוכים. הייתי עם אבי ניסנקורן שם בסיום, ההתרגשות שהיתה שם זה דבר בלתי, וזה נותן כיף לכל העבודה, תאמינו לי, דברים כאלה.

הקטע של הפנסיה, אנחנו יצאנו בעקבות ההסדרים החדשים בפנסיה אנחנו החלטנו שאנחנו רוצים להיות, לצאת למכרז. יש לנו הרבה הרבה עובדים ואנחנו רוצים לראות איך אנחנו עושים את זה שהם יקבלו את המיטב מקרן הפנסיה. אני מדבר על כמה שפחות דמי ניהול וכל הדברים האלה.

עשינו מכרז חיצוני ובחרנו את קרן הפנסיה המיטבית, עתודות מקבוצת כלל. היא למעשה, אני רואה שהבחירה שלנו מתברר שהיא הבחירה הטובה ביותר. מי שיבדוק בגמל נט יכול לראות את התשואות של חברת, של קרן הפנסיה שלנו.

18.2.2013

הרצל יאקה: אנחנו נמצאים מספר 1 בארץ מבחינת התשואות מכל קרנות הפנסיה האחרות. אני מדבר על מבטחים והראל וכל אלה. והצטרפו אלינו הרבה הרבה מפעלים. כמו שאתם רואים חלק מהם, סנו, כרמל מזרחי, ורד הגליל, שפע ערד, סטארקיסט, טחנות קמח המפרץ, תנובה גליל, עוף טוב. יש עוד כמה, אני פשוט לא הכנסתי את כולם.

אנחנו בזה לא גמרנו בקטע הפיננסי של העובדים והפנסיה. אנחנו גם מה שהשגנו לקרן הפנסיה המיטבית עתודות הצלחנו להוריד את הדמי ניהול. בדרך כלל מותר להם לגבות עד 6%. מ-6% הורדנו את הדמי ניהול ל-2% בסך הכל. פחות מזה כבר לקרן לא כדאי כלכלית להחזיק אותנו. ואת החלק מהצבירה, מה זה חלק מהצבירה, זה ככה לידיעה כללית, כל מה שאנחנו צוברים כל החיים שלנו פעם בשנה הם יכולים להוריד חצי אחוז מזה, לגזר חצי. זה הכסף הגדול.

אנחנו הצלחנו להוריד את חלק מדמי הניהול, חלק מהצבירה של דמי ניהול שמורידים מהצבירה מ-0.5 ל-0.25, פשוט ב- כמעט ב-, בחצי. והמשמעות של ה-0.25, רק שתבינו, זה רבע אחוז אמנם אבל עובדים צעירים שאנחנו מטפלים בהם המשמעות שלו לאורך השנים זה משהו, תוספת של בין 10 ל-15 אחוז תוספת לפנסיה. וזה הכסף הגדול. זה לא ה-4%, זה פחות ממה שהיה בכסף הגדול.

ב-4% האלה בין ה-6 ל-2, ה-4% שנשאר לנו אנחנו מאפשרים לעובדים לקנות ביטוחים משלימים ובנוסף, או במידה ולא רוצים ביטוחים משלימים להכניס את ה-4% בנוסף להגדיל את הפנסיה.

18.2.2013

הרצל יאקה: היות וזה פנסיה הונית אז מכניסים את לצבירה הכללית של העובד וזה מגדיל לו את הפנסיה. ואנחנו מאוד מרוצים מההסדר הזה ויש לנו פה יופי של הסדר פנסיוני.

אותו דבר אנחנו עושים גם בקרן ההשתלמות. גם המפעלים שמצטרפים אליהם לקרן הפנסיה הם יודעים שבנוסף לזה שהם נמצאים שמה יש את הגב של האיגוד. קרן הפנסיה לא תנסה לעשות משהו שהוא לא מקובל עלינו. חלק מהדברים שהשגנו דרך ה-, בהתקשרות שלנו מול קרן הפנסיה, שבמידה ויש מקרה ביטוחי של נכות לדוגמה, אז מי שזוכר את הקרנות הוותיקות, היו הולכים לוועדה רפואית של הקרן. אתם זכרים את זה? פה אין את הדבר הזה.

יש ועדה רפואית, נכון. רופא אחד של הקרן ורופא אחד של העמית, של המבוטח, זאת אומרת 50% יש לו ביד, ואז אתה מקבל אבחנה שהיא אבחנה נקייה, אתה יודע שהבן אדם אמרו לו אתה 100% נכה אז הוא 100% נכה, ואם הוא 50% נכה אז הוא 50% נכה. אבל האבחנה היא אבחנה אמיתית. ובמידה וישנם מקרים כאלה של אין החלטה אז זה מגיע גם אלינו ואנחנו יודעים לתת את הפתרון לזה ברמת האיגוד, לראות איך להוציא את האנשים.

אנחנו בוחנים את קרן הפנסיה בקטע האפור של החיים ולא רק בקטע השחור. בקטע השחור יש פתרון. הקטע האפור זה הנכויות של האנשים וזה הדבר החשוב ביותר בכל הסכם עבודה. אין לך פנסיה בהסכם עבודה, הסכם פנסיה טוב, כל ההסכם הזה הוא מתרוקן מתוכן. אתה צריך לתת הסכם עבודה טוב עם תנאים טובים.

18.2.2013

הרצל יאקה: ובעיקר את הנושא הזה של קרן
ההשתלמות וקרן הפנסיה.

פה אני עוצר. יש לנו פה עמותה לקידום מקצועי חברתי. זה יוזמה של ממלא מקום יו"ר הסתדרות עובדי המזון, ממלא מקומי, אליעזר. זו היתה יוזמה שלנו. ורק בדברי פתיחה ואחר כך הוא ימשיך הלאה. כמו שיש לכל עובדי המגזר הפרטי עמותה לקידום מקצועי, אתם זוכרים, יוצאים לאילת 3-4 ימים לומדים משהו וכל זה, אמרנו כמו שיש להם אני רוצה גם לעובדי הצווארון הכחול אנחנו רוצים. זה הברקה שלו.

הקמנו את העמותה לקידום מקצועי של עובדי המזון והפרמצבטיקה. היום עובדים שלנו יוצאים להשתלמויות כמו שיוצאים פקידי ממשלה. תפדאל.

כוכבה קניסטר: יש אינטראקציה בין העובדים,

הרצל יאקה: חבל לך על הזמן.

ולדי מורג, יו"ר: זאת עמותה רשומה?

הרצל יאקה: בטח.

ולדי מורג, יו"ר: חייב ניהול תקין.

הרצל יאקה: הכל, הכל.

18.2.2013

ולדי מורג, יו"ר:

כל הכבוד. רציני.

אליעזר בלו:

אנחנו הקמנו אותה בשנת 2007 אבל להבדיל מעמותות אחרות במגזר הציבורי, תקשיבי כוכבה, אצלנו מאפשרים צבירה של זכאות ל- 3 שנים. נאמר עובד לא ניצל ב- 2012 נצבר לו ל- 2013. לא ניצל ב- 2013, עבר לו ל- 2014. ככה הוא צובר את הדמי חבר של ה- 3 שנים ואז הוא יכול לצאת שהשתתפות שלו הרבה יותר נמוכה.

רוני יצחק:

זה לפי המודל של אגודת ... ישראל.

אליעזר בלו:

של מי?

רוני יצחק:

אגודת ... ישראל.

הרצל יאקה:

שמה גם יש צבירה?

אליעזר בלו:

שם יש צבירה נכון. אבל להבדיל מעמותות אחרות שאין בהן צבירה אצלנו אנחנו מאפשרים צבירה של 3 שנים. ככה לעובד יותר קל. אנחנו פועלים מהנחה, בהנחה שהכסף של העובד ולא שלנו ושהוא יעשה בו מה שהוא רוצה.

עכשיו, ברגע שעובד לא ניצל 3 שנים השנה הראשונה מבין ה- 3 מקוזזת לו ואז זה עובר לרשות הכלל. המטרה לרשות הכלל היא לתת את זה לפעולת רווחה, רווחה ותרבות של המפעל עצמו.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

אליעזר בלו: של המפעל עצמו ומפעלים שמגיעים, שיש שם עובדים שאנחנו מנכים להם, אם בוא נאמר ניכו להם סכום של 20 אלף שקל קיזוז של השנה הראשונה אז הם מקבלים משהו בסדר גודל של 20 אלף שקל לפעילות תרבות ורווחה של כלל העובדים במפעל.

הרצל יאקה: כמו למשל עשינו השנה בטבע-טק ברמת חובב הבאנו את סופר נני לכל העובדים. היה לנו עודף.

אליעזר בלו: אנחנו עושים את ההשתלמויות שלנו בכל רחבי הארץ. זה בדרך כלל בסופי שבוע כי קשה מאוד לסגור את המפעלים באמצע השבוע. זה מפעלים יצרניים. אם המפעל ייעצר אז כמובן שיש שם הפסדים. מפעלים גדולים אנחנו משתדלים להוציא אותם לכמה שיותר מחזורים גם כדי לא לפגוע בפעולות היצרניות.

ההשתלמויות מאוד מגוונות, כלומר הן מועברות על ידי אנשי מקצוע, אנשי מקצוע מהטובים ביותר שיש בשוק. אנחנו עושים את זה במגוון רחב של בתי מלון, אם זה בצפון, במרכז, בים המלח ובאילת. חברות בעמותה לקידום מקצועי מותנית בתשלום של דמי חבר שנתיים על ידי מקום העבודה.

מקום העבודה שולח אלינו את רשימת העובדים הרלוונטיים תחת ההסכמים הקיבוציים, מי שהסכם הקיבוצי חל עליו. דמי החבר הם בממוצע משהו בסדר גודל של 347 שקל לשנה.

18.2.2013

אליעזר בלו: אצלנו אין שתי עמותות. יש עמותה אחת אז זה רק 347.

רועי כהן: 30 שקל לחודש.

אליעזר בלו: כן, משהו בסדר גודל הזה. כמובן שה-, אנחנו במסגרת המשאים ומתנים והסכמי השכר במקומות עבודה אנחנו שואפים להכניס את הסעיף של העמותה פנימה, כדי שזה יהיה for ever. להבדיל מהמגזרים הציבוריים, למעסיק במגזר הפרטי קשה מאוד,

כוכבה קניסטר: הסכום שנקבע לעמותה דרך המעסיק לא דרך העובד.

הרצל יאקה: על חשבון המעסיק.

אליעזר בלו: על חשבון המעסיק.

הרצל יאקה: זה חלק מהסכם עבודה.

אליעזר בלו: להבדיל, אני חוזר, מעמותות אחרות, אנחנו, אמרתי, שואפים להכניס את זה תוך כדי לתוך המו"מ כדי לתת את זה for ever. למעסיק במגזר הפרטי יש לו איזשהי בעיה נפשית להכניס את היד לכיס ולהוציא סכום כסף. זה לא תקציב מדינה או תקציב שלטון מקומי שמה אכפת לך, אתה מעביר צ'ק, אתה לא אכפת לך שהוצאת.

18.2.2013

אליעזר בלו: ופה לך תסביר לו שהוא צריך לתת את זה לרווחת העובדים ולפעילות השוטפת שלהם. כי אתה מתחיל לדבר איתו על הרצאות ועל זה אז הוא אומר אבל אני נותן את זה לעובדים. אנחנו, יש הרבה,

כוכבה קניסטר: בכל מקום יש ועד עובדים.

אליעזר בלו: בכל המפעלים שלנו איפה שיש לנו הסכמים קיבוציים יש ועד עובדים, בוודאי. אלו החברים בינתיים. זאת רשימה שלא חידשנו אותה בזמן האחרון. אלו החברים, מפעלים שחברים אצלנו בעמותה. כשאנחנו מדברים על אסם אנחנו מדברים על כלל אסם.

בטבע כרגע יש לנו את המפעל הגדול שלהם ברמת חובב. זה מפעל שמעסיק 1,100 עובדים. אתם רואים שאפילו את מעדני מיקי, מפעל סלטים שיושב בראשון לציון הוא חבר בעמותה. נ.ת.ר, זה מפעל נ.ת.ר. שהרצל דיבר עליו במפעל של התחבוסות בשדרות, אז הוא נקרא נ.ת.ר. זה ניסן תעשיות רפואיות, הקיצור. תודה על ההקשבה, אבל הרצל לא ציין,

הרצל יאקה: יש לי עוד משהו אחד. עוד לא סיימת.

רועי כהן: איך מגייסים את הסופר פארם? תביאו את הסופר פארם.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

- זה לא שלנו. אליעזר בלו:
- זה שייך להסתדרות הפקידים. הרצל יאקה:
- זה הסתדרות הפקידים. אליעזר בלו:
- אתה יודע, תנובה זה מפעל מזון, הרצל יאקה:
- אבל סנו זה גם אותו, אז מה, רועי כהן:
- סנו איזה מסחר הוא? אליעזר בלו:
- סנו לא, זה מפעל, יצרן. הרצל יאקה:
- וניאו פארם? רועי כהן:
- גם. אליעזר בלו:
- אלה לא, זה קשורים יותר להסתדרות הרצל יאקה:
 הפקידים. תראה, גם תנובה שייכת
 להסתדרות הפקידים. תנובה שמייצרת את הקוטג' שייכת להסתדרות
 הפקידים.
- למה? רועי כהן:
- למה, אני אסביר לכם למה. הרצל יאקה:

18.2.2013

הרצל יאקה: בהיסטוריה תנובה היתה שייכת למפעלי כור, להסכמי כור. ואלה שהיו חברים בהסכמי כור היו שייכים לקרן הגמלאות המרכזית. אז באופן אוטומטי העבירו אותם לפקידים. אז הפכו להיות פקידים. ולא מוכנים לוותר אבל זה עניין שלהם.

יש לנו עוד משהו חדש, חדש חדש חדש וכדאי שתשמעו אותו ואתם פשוט לא תאמינו. בעקבות העלאת גיל הפנסיה עופר עיני ושרגא ברוש לחצו על האוצר וקיבלנו 600 מיליון שקל ל-, הקמנו קרן שנקראת הקרן למקצועות שוחקים. ומה זה אומר? היום כל עובד מעל גיל 50,

מאיר אלבאז: זה לא הסתדרות המח"ר, זה האיגוד המקצועי.

הרצל יאקה: זה כללי, כן, נכון. אבל אנחנו הכי פעילים בתוך הסיפור הזה.

מאיר אלבאז: כן, זה הכסף שמ- 2004.

הרצל יאקה: יש לנו 600 מיליון שקל, 60 מיליון שקל לשנה ובאפשרות הקרן להוציא עובדים שנשחקו במקומות העבודה, שאני מדבר עובדים שיש 11 קריטריונים, הם צריכים לעמוד על לפחות שני קריטריונים מתוך ה- 11 על מנת שיוכלו לממש את הזכאות שלהם. ואנחנו יכולים להוציא עובדים שנתיים לפני גיל הפנסיה לפנסיה מוקדמת על חשבון הקרן בגובה שכר המינימום.

18.2.2013

הרצל יאקה: זאת אומרת אם מעביד רוצה להוציא עובד בפנסיה תקציבית שנתיים לפני הזמן יש לו כבר, תעשו שכר מינימום כפול 12 חודשים. יש לו כבר את החלק הגדול על מנת שזה יכול לעזור לו.

והדבר החשוב ביותר, אנחנו מוציאים עובדים, אני אתן לכם כמה דוגמאות של עובדים שאנחנו הוצאנו במסגרת האיגוד שלי, אני מאוד מאוד פעיל בעניין הזה, אני חבר הנהלה ואני יוצא לסיורים ואני מאוד מאמין בעשייה הזאת, בעיקר במה שקשור להשתלמויות. אנחנו משדרגים את העובדים מגיל 50 והלאה למקצועות אחרים. וזה גם כן, הקורס הוא,

מאיר אלבאז: הסבה מקצועית.

הרצל יאקה: גם הסבה מקצועית וגם שדרוג. זה הסבה, זה המימון של הקורס הוא 100% מימון של הקרן כולל הוצאות מחייה. זאת אומרת העובד שיוצא ללמוד לא נפגע בשכרו בכלום. ואנחנו מוציאים אנשים ללימודים לאו דווקא בדברים שקשורים אליהם.

לדוגמה בעוף טוב בית שאן הוצאנו את העובדים מעל גיל 50, רצו ללמוד קונדיטוריה. הם נוסעים פעם בשבוע בהסעה מאורגנת אחרי שעות העבודה לבית מלון בטבריה, אחד מבתי המלון בטבריה, ולומדים, מלמדים אותו לאפות עוגות. הם כבר רוצים לבנות את העתיד שלהם הלאה. זאת אומרת אחרי שייצאו לפנסיה שיהיה להם עוד משהו.

18.2.2013

כוכבה קניסטר:

זה עם גמול השתלמות?

הרצל יאקה:

לא, זה לא מוכר לגמול השתלמות. זה רק לשדרוג. אני אתן לכם דוגמה, עוד כמה דוגמאות, הנה יש לנו מסגר שרוצה להיות, אלה דוגמאות חיות שעשינו אותן עכשיו, רוצה ללמוד להיות חשמלאי מוסמך. מסגר רוצה ללמוד חשמלאי מוסמך. אנחנו מממנים לו את כל העלות של כל הקורס מ- א' עד ת' והוא לא משלם אגורה אחת. כלום כלום כלום.

כוכבה קניסטר:

יש ועדה שהוקמה למטרה,

הרצל יאקה:

הוא מגיש בקשה, כן, מגיש בקשה למשרדי הקרן ואז הוא זכאי לקבל את מה שצריך לקבל. מה שאנחנו עושים, אנחנו, אני הולך עם הרפרנטית של הקרן, אשת המכירות, לכל סיור שאני יוצא אני לוקח אותה איתי על מנת שנסביר את זה לבעלי המפעלים ולוועדי עובדים, לדאוג לראות כמה שיותר אנשים, שכמה שיותר אנשים גם יוכלו לנצל את הקטע של יציאה, פרישה מוקדמת.

זה עוזר גם לנו, יוצאים הותיקים, נכנסים צעירים. זה עוזר גם למפעל וגם לנו. וגם לדאוג שאנשים ילמדו. זה חשוב לנו מאוד שאנשים ילמדו ושיהיו קצת עם ידע ושיוכלו לשדרג את עצמם לקראת יציאה לגיל, אם הם בריאים והכל בסדר בגיל 67 לצאת לפנסיה שזה 67 זה כמו 37 לפני 30 שנה. אנשים עדיין במלוא אונם יכולים לעשות גם כן קריירה נוספת. זאת למעשה המטרה של הקרן הזו.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

הרצל יאקה:
ואני מאוד מקווה שכמה שיותר אנשים ושבכל סוף שנה נגיע ליתרה של 0, שניצלנו את כל ה- 60 מיליון. זאת המטרה שלנו. וזה עוד נדבך נוסף בתוך העשייה.

ולדי מורג, יו"ר: מעולה.

אליעזר בלו:
הרצל לא ציין את זה כי לפעמים אנחנו לא אוהבים לדבר. אבל לאחרונה אנחנו נמצאים באיזשהו מאבק קשה מאוד מול ארגון "נותנים אחרת". במפעל טבע בכפר סבא שיש בו כמעט 1,700 עובדים, יש שם יו"ר ועד שלא נבחר לראשות הועד.

כוכבה קניסטר: כוח לעובדים הוא מדבר?

הרצל יאקה: לא, לא,

אליעזר בלו:
יו"ר ועד שלא נבחר לראשות הועד והבחור לא מקבל את מרות ההסתדרות, לא מקבל את מרות ועד העובדים, התחיל לעשות באמצעות מספר פעילים מצומצם שלו החתמות להסתדרות העובדים הלאומית.

הרצל יאקה: גילה אדרעי מספר 2.

18.2.2013

אליעזר בלו:

גילה אדרעי אבל בלי תקשורת. אותו
דבר, גילה אדרעי,

כוכבה קניסטר:

זה הכי מסוכן, לא יודעים את
המהלכים שלהם.

אליעזר בלו:

בלי תקשורת. אנחנו מצאנו את
עצמנו, הרצל ואני, וביחד עם המרחב,
עם מרחב השרון בראשותו של יוחנן נתנזון, מצאנו את עצמנו שבוע
ראשון שבין ה- 24 ועד ה- 30 כל יום מ- 8:00 בבוקר עד 4:00-3:00 לפני
בוקר, כי המפעל עובד סביב 3 משמרות. האנשים שלו אנשים כוחניים
שקיבלו עידוד מהסתדרות העובדים הלאומית שממנת אותם מ- א' עד
ת' כולל עו"ד שייצג את יו"ר הועד הקודם בוועדת המשמעת
ההסתדרותית שהדיחה אותו והרחיקה אותו מהתפקיד שלו. לא קל. לא
קל.

זה לא נגמר עדיין. זה קיים. כל חברי הועד קיבלו התרעה מעוה"ד שלו
על לשון הרע. הרצל ואני אנחנו אמורים לקבל את זה בדואר, השליח
כנראה מתעכב. כלומר יש התמודדות לא קלה מול הארגון האחר, שהוא
יושב ושולח מיילים ב- 2:00-3:00 לפנות בוקר. רק צריך להבין, בטבע
כל עובד חשוף למייל, לא משנה איזה תפקיד יש לו. יש לו מייל, הוא
נכנס למייל, הם שולחים מיילים לעובדים שאצלם הם ישלמו רק 80
שקל. 80 שקל והם יקבלו א', ב', ג', ד', שזה כלום. אתם מסתכלים על
המכתבים אתם רואים שהם לא מציעים כלום. מה שההסתדרות נותנת
בלאו הכי הם לא מציעים שום דבר מעבר לזה.

אליעזר בלו: אבל יש גם עובדים שמשלמים 50 שקלים דמי חבר להסתדרות והם דורשים מהם 80. כלומר אתה מעלה להם את דמי החבר. בינתיים זה לא תפס. לא תפס. כל מי שחתם להם, אני מדבר על משהו בסדר גודל של 100-150, חזר אלינו בחזרה. אנחנו עשינו מסע החתמה לחיזוק הועד שם. החתמנו תוך 24 שעות 600 עובדים במשך כל היום והלילה.

כלומר המאבק עדיין עוד לא נגמר. אבל רק שתדעו, כוועדת כספים, בחוץ יש מאבק איתנים מול כוח לעובדים ומול הסתדרות העובדים הלאומית, שלא הולכים להקים מקומות עבודה חדשים ועובדים חדשים, אלא אוהבים לזנוב בוועדים שלנו ולקבל את הכל על מוכן.

ולדי מורג, יו"ר: תודה.

נחום אסד: דיון.

ולדי מורג, יו"ר: מאיר, בבקשה.

מאיר אלבאז: קודם כל אני חייב להגיד יישר כוח גם להרצל וגם לאליעזר. אני מכיר את ענף המזון משנות ה-70 ואמת אמרת, ואמרת את זה ככה שלא יודעים, אבל האמת היתה תקופה לפני 15 שנה, אולי יותר קצת, שענף המזון והטקסטיל נחשבו שני הענפים הכי נכשלים מבחינת משכורות, מבחינת תנאי עבודה. ואני מוכרח להגיד שבאמת יישר כוח. יש פה הישגים לא מבוטלים ויש גם עוד סיפוק אחד, מעבר לזה שאתה דיברת על מספר מועסקים.

18.2.2013

מאיר אלבאז:

יש הנאה לעבוד עם ייצור. יש הנאה.
אני לא יודע אם אתה מרגיש את זה.

הרצל יאקה:

אנחנו עושים את זה. אנחנו הולכים
לעבוד אני והוא לפעמים.

מאיר אלבאז:

כן, לא, יש שם, אתה בא, זה לא
שירות. בשירות קשה לך למדוד את
התפוקות, קשה לך לראות כמה חתיכות יוצאות. אני לא מזלזל בשירות
אבל כשאתה עובד במפעלי ייצור אתה נהנה לראות שהמפעל מתקדם.
פעם הוא ייצר ככה, עכשיו הוא מייצר ככה. זאת הנאה בפני עצמה.
ולכן אני אומר יישר כוח באמת על כל הפעילות הזאת, גם הפעילות
שקשורה לארגון המפעלים האלה וגם הפעילות שקשורה לרווחה וכל
הדברים שהשגתם.

אני רק רוצה לומר, לשאול וגם לומר, האם ה- 347 שקל שאתם עושים
ברווחה זה חל גם על הגמלאים.

אליעזר בלו:

לא.

מאיר אלבאז:

כי אם לא אז תראה, אולי התחלתם
כבר עם דוגמה של ההנדסאים אז
תמשיכו עם ההנדסאים, לא יודע אם העתקתם,

הרצל יאקה:

רעיון.

18.2.2013

מאיר אלבאז: עכשיו, אני אומר את זה כי זרקתם פה שבאמת דאגתם, במסגרת הקרן עם קצת שוחקים, תודה לאל שהתחילו להפעיל אותה, היא שכבה שמה כמעט 10 שנים. אף אחד לא הרים את זה. תודה לאל שהתחילו להפעיל את זה. אבל כדאי שנדע כולנו וניערך לזה, מספיק שהממשלה לא נערכת לזה. יש, הגמלאים כנראה אלה שייצאו בעתיד יהיו 25 ו- 30 שנה גמלאים. חייבים לחשוב על העניין הזה.

כמו שחשבתם על קרן השתלמות, חשבתם על הפנסיה, חשבתם על זה חייבים לחשוב גם על זה, איך לשים חברתית להעסיק אותם. מי שימצא עבודה, הוא בריא, איך אמרת, הרצל, שיבושם לו. אבל בגיל מסוים גם הוא יפרוש, 70, 75, 72, צריך למצוא לזה פתרונות וכדאי שאנחנו, כל אחד יכול להיערך לזה.

אני רוצה להגיד לכם דבר נוסף, אני אומר לכם, הייתי שמה, הייתי באיגוד מקצועי המון שנים. אני מ- '71 איגוד מקצועי ואני נמצא עכשיו בהסתדרות הגמלאים. המקומות הכי מוצלחים מבחינת מועדונים זה אנשים שחיו יחד 35 שנה, 10 שעות ביום, יותר מאשר עם האישה. פתאום ביום בהיר אחד במפעלים של הסקטור הפרטי הם נעלמים, מתפזרים לכל עבר וחבל. הם היו 35 שנה יחד, 38, 40 שנה יחד. 10 שעות ביום. פתאום הם כל אחד הולך לדרכו אלא אם כן יצרו חברות אישית.

כדאי שהעניין הזה ימשיך. ואני רואה בסקטור הציבורי, תעשייה אווירית, אגד, כל המקומות האלה, אתה רואה שיש להם מועדונים והם ממשיכים והחיים ממשיכים.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

וזה המועדונים הכי מוצלחים זה של
אלה שבאו ממקומות עבודה. אז כדאי

מאיר אלבאז:

ש-,

אלבאז, תתייחס לעוד נקודה,

נחום אסד:

כן?

מאיר אלבאז:

בעקבות הישיבה הקודמת של ועדת
בטיחות בנושא בטיחות סביב הכניסה

נחום אסד:

של הנושא לתוך ההסכמים. וזה חשוב, כדאי לדבר על זה.

הרצל חבר גם בוועדת נפגעי עבודה
אצלי, שאני עומד בראשה, חבר פעיל.

מאיר אלבאז:

והוא,

וועדת התעשייה גם.

הרצל יאקה:

וגם ועדת התעשייה. תראו, אני
רוצה להגיד,

מאיר אלבאז:

אני חבר בכל הועדות שלא נותנים
שכר. לא נותנים תשלום. ברוך השם.

הרצל יאקה:

אני רוצה להגיד הערה, היתה כאן
סקירה של שעתיים בשבוע שעבר.

מאיר אלבאז:

18.2.2013

מאיר אלבאז: המצב, בניגוד למה שחושבים, בנושא בטיחות על הפנים, בייחוד בטיחות שקשורה לגהות ומחלות מקצוע. אנחנו עוד נמצאים בכיתה א'. כללית אני רוצה להגיד רק הערה אחת, יש הרבה הסכמים שאנשים פוטרם את עצמם בהסכם ככה במו"מ כמה לעלות וכמה פרמיות וכמה הוא, בנושא הבטיחות אומרים שיעבדו לפי החוק.

אני רואה גם הסכמים בענף הבניין למשל, שמה מפרטים. עזבו את זה שיש להם שמה 29 הרוגים בשנה כי נפילות, מעסיקים עובדים זרים. אבל כדאי שבכל הסכם יפרטו את מה שנקרא את עיקר, זה לא להגיד לפי, שיעבדו לפי החוק או לפי מה שהחוק מחייב. ראיתי גם הסכמים כאלה. אז כדאי שתפרטו לכל תת ענף, זאת אומרת ברפואה יכול להיות משהו אחר ובמזון משהו אחר. כי הסכם הוא נגיש לעובדים, יחסית. לפחות לוועד עובדים הוא נגיש, הוא חתם עליו. חוקי עבודה לא נגישים. הם לא נגישים.

ולכן כדאי להכניס פרק של בטיחות וגהות ובריאות במקום העבודה. כמובן שאנחנו פועלים במסגרת,

הרצל יאקה: יש לנו את זה בכל הסכם עבודה. יש ניסיון, אני אתן לך גם דוגמה, אם יש ניסיון של אחד המפעלים לנסות לפגוע בקטע הזה על ידי צמצום של כוח אדם אנחנו עומדים על הרגליים האחוריות ואנחנו לא נותנים. אני אתן לך דוגמה ככה חיה מלפני כמה חודשים, באסם החליטו לבטל את העוזר נהג. עכשיו, אני מדבר איתך על משאיות של 15 מטר. המשאיות הגדולות האלה שרצות עם משטחים.

18.2.2013

גם הנהג וגם העוזר נהג צריך לרוץ
עם משטח של,

הרצל יאקה:

גומר לו עם הגב.

מאיר אלבאז:

הרצל יאקה:
לא, של ביתה שיטה, אתה יודע כמה
זה שוקל, שוקל טונות. אמרתי אין
דבר כזה, לקחנו אני ואליעזר בבוקר יצאנו בשעה 5:30 בבוקר, הפכנו
להיות עוזרי נהג, בהפתעה. נכנסנו למחסן, נסענו, עבדנו סבלים אני
והוא יומיים, יום שלם, מהבוקר עד הערב. באו לקצין בטיחות אמרתי
לו- תשמע, היום עשינו את זה, את הדבר הזה, עבדנו כל היום, אם
אתה מוכן לחתום לי שאתה מוכן לקחת על אחריותך, על אחריותך
שאם קורה משהו זה על אחריותך, למה אי אפשר רק נהג לבד על
משאית כזאת גדולה, אני מאפשר לך לעשות את זה.

אבל אני מציע לך לפני שאתה חותם לך תהיה גם אתה פעם אחת עוזר
נהג, יום אחד תצא עם העובדים. והוא ביטל את הגזירה הזאת. היום
יש נהג ועוזר נהג ואנחנו לא, אין שום, אין מצב שילכו לבטל את
העניין הזה. אז זה בקטע של בטיחות זה בבת עינינו. זה לא כסף. זה
כבר בריאות, זה חיים של אנשים. בכל הסכם עבודה יש לנו את הפרק
של בטיחות. יש לנו בכל מקומות העבודה נאמני בטיחות ואנשים
שמנהלים את זה.

אין, לוקחים את זה, למשל יש לנו יו"ר ועד עובדים בטבע שזה
התפקיד שלו, הוא קצין הבטיחות של המפעל. בטבע בכפר סבא, 2,000
עובדים.

18.2.2013

אליעזר בלו:

גם בשפע ערד.

הרצל יאקה:

בשפע ערד, בכל המקומות הגדולים,
 בכולם כמעט יש לנו את העניין הזה.
 רציתי עוד משהו קטן ככה קצת בשביל ההתרגשות מה שנקרא. כולם
 מכירים את בייגל בייגל, שטוחים?

כוכבה קניסטר:

כן. יש הפתעות אמרו בשקית, אני
 הולכת לקנות. יש הגרלה לטיסה

לחו"ל.

(מדברים ביחד)

הרצל יאקה:

בייגל בייגל היה בברקן, בישוב ברקן.
 הוא נרכש על ידי יוניליבר ישראל,
 תלמה מה שהיה פעם והיה חרם, חרם של הרשות הפלסטינאית, לא
 קונים תוצרת ישראל שמיוצרת בשטחים. וחלק גדול מהתוצרת של
 בייגל בייגל זה היה לייצוא, בעיקר למדינות המפרץ. עכשיו, 80%
 מהעובדים של בייגל בייגל זה עובדים מהרשות הפלסטינאית, 20%
 עובדים ישראלים.

והיות ו-, בגלל הגזירה הזאת של הממשלה הפלסטינאית, שלא קונים
 תוצרת הארץ, המפעל הזה עמד כמעט להיסגר, זאת אומרת לא כדאי
 לו. זה לא רק הם, זה גם כן האירופאים הנאורים מה שנקרא. ויש,
 היתה החלטה להעביר את המפעל הזה מברקן לצפת. ישבנו והכנו
 הסכם מעבר, לא היתה ברירה.

18.2.2013

הרצל יאקה: הכנו הסכם מעבר, המפעל הזה נמצא בצפת. דאגנו לעובדים הפלסטינאים, עכשיו כל מדבר על זה, כל ארגון, ארגון המזון העולמי מדבר על ההסכם הזה, דאגנו להפיץ אותו, דאגנו להם לפיצויים מוגדלים ולהודעה מוקדמת ארוכה ולחלק מהעובדים שעברו, זה בעלי מקצוע. אחד העובדים אומר לי אם תעשה לי ניתוח תראה שיש לי שמינייה, הלב שלי נראה כמו שמינייה של בייגלה.

ואנשים שעבדו עשרות שנים, זה ממש טרגדיה. אנשים שהרוויחו 8-9 אלף שקל היום נשארים בלי עבודה. הם היו רגילים לחיות ברמת חיים, הופכים להיות פלאחים. הייתם צריכים לראות איזה קללות על הממשלה שלהם, של הפלסטינאים, על סלאם פיאד, איך הם מקללים אותו חבל לכם על הזמן.

הצלחנו גם לדאוג לאלה שעברו לצפת לעשות את המעבר, את החפיפה מה שנקרא, לתוספת שכר של 7,000 שקל לחודש נטו, חוץ מהמשכורת שלהם, ברגע שהם יעברו לשמה. יעברו לשם לתקופת המעבר והם יחזרו לפה, יחזרו לפה ונגמר הסיפור. וממש זה מקרה טראגי חבל לכם על הזמן. עכשיו, זה לא רק הם. זה מתברר שמה הרווחתם מכל ה-, דאגתם לאבטלה אצלכם על מה, על שטויות, על בייגלה? זה לא רק בייגלה זה כמעט כל אזור התעשייה הזה שמה עומד להיסגר. זה לא רק,

חבר: הם עוברים לגור?

ולדי מורג, יו"ר: שנייה אחת.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

הרצל יאקה:
יעברו לגור לחצי שנה רק. הם גרים
באחד הכפרים הערביים.

ולדי מורג, יו"ר:
אני יכול לספר לך רק שהלכתי לפני
כמה חודשים, נסעתי לברקן לקחת
איזה ספה שאשתי קנתה, ודיברתי עם העובדים הפלסטינים והם סיפרו
לי את הסיפור הזה.

הרצל יאקה:
כן, של בייגל בייגל?

ולדי מורג, יו"ר:
כן. הם היו נורא מבסוטים.

חבר:
איפה קנית,

ולדי מורג, יו"ר:
איזה מפעל שיש עכשיו בחיפה יש
להם האיסוף שם בברקן. תשמע, זה
עולם בפני עצמו. סליחה, אנגלר, כוכבה ותפירו.

יחזקאל אנגלר:
טוב, קודם כל יישר כוח לכם. זה
עושה לי לפחות טוב על הלב. מפני,
את הרצל אני מכיר, גם אליעזר אני מכיר ממקום אחר,

מאיר אלבאז:
שניהם בוגרי הנוער העובד, חביבי.
תראה מה יצא מהם.

18.2.2013

יחזקאל אנגלר: תראו, נכון ששנות ה-70, אולי גם בשנות ה-80 הכי מסכנים היו דווקא אלה מה שהיום אתם בגאווה יכולים להגיד שהרמתם, בזכותכם, בזכות, כל הענף הזה אני שמעתי פה דברים שאין מה להתבייש בהם. אני מגיע לדבר, אני עוסק בזה, לצרף חברים להסתדרות. רבותיי, זה לא ה-12 שקל, אבל כל המקומות הקטנים כמו מאיר הזכיר, אנשים נעלמים, לא שומעים מהם.

מקומות עבודה גדולים הם יש להם גם המשכיות ואני לא רוצה להזכיר, לא אלה הביטחוניות ולא את חברת חשמל ולא הנמלים, אבל תדעו לכם, פורשים מדי שנה אלפי אלפי אנשים וזה נעלם. וזה לא טוב בשביל ההסתדרות, זה גם לא טוב בשביל ההסתדרות הגמלאים. הרי לא הבעיה 12 שקל האלה, הבעיה היא שבאים לאוצר ישר יודעים מה שאנגלר יודע אז גם פקידי אוצר. בשם מי בא עופר לדבר או בשם מי בא גדעון בן ישראל לדבר ואם לא נעשה מאמץ משותף שיהיה המשכיות גם בנושא הגמלאים כפי שמאיר, חברי, הזכיר קודם, זה רק יקטין ולא יגדיל.

נכון, באים עוד אנשים, עושים מאמצים לצרף צעירים. תעשו רק חשבון כמה אלפים פורשים ונעלמים בגלל כל מיני סיבות. גם מסיבה הזו שקודם מאיר הזכיר, מה עושים בשביל הגמלאים. אם לא נמצא דרך משותפת, לא דווקא אצלכם, בכל הענפים, איך, לחשוב דווקא במקומות האלה לא הגדולים שהם מאורגנים. אז חבל מאוד ואני יוצא בבקשה, אני יודע אי אפשר לעשות את זה ביום אחד ולא ביומיים, אבל נושא הרווחה ותרבות הפנאי חייב שיהיה המשכיות לזה. זה יפגע בהסתדרות מבחינה כמותית. תודה רבה.

18.2.2013

- ולדי מורג, יו"ר: יפה אמרת. תודה. כוכבה, בבקשה.
- הרצל יאקה: מי ששוכח את העבר אין לו עתיד.
- יחזקאל אנגלר: נכון. יופי.
- כוכבה קניסטר: קודם כל אני מקדמת בברכה את העשייה המדהימה. אני חושבת שני מצביעים ומנהיגים להוביל מהלך כזה בכל העשייה הברוכה הזו, אני לא יודעת איך אתם מסתדרים, איך אתם מתפצלים. איך אתם מתחלקים, ואיפה כמות העובדים שלכם. הרי אתם אין לכם תמנון זרועות. איך אתם,
- יהודה תפירו: יש להם, במרחבים.
- מאיר אלבאז: במרחבים יש להם.
- הרצל יאקה: יש לנו את המזכירים במרחבים.
- כוכבה קניסטר: בסדר. עם כל הכבוד, ואני אומרת את זה באחריות מלאה, העשייה היא מאוד משמעותית. אני רוצה שתעדכן אותי, אותנו, לא אותי, איך הקורלציה בעצם בין העובדים שתחת באמת ההסכמים הקיבוציים היפים של עובדי ההסתדרות לבין העשייה המדהימה שלך. כי קצת סיפרת פה ואני מציעה, איך אנחנו לא מכירים את סוגי האנשים האלה, סוגי העיסוקים האלה?

18.2.2013

כוכבה קניסטר: אתה מתאר משהו מדהים, משהו שעבדת עליו מאוד קשה, עבדתם עליו מאוד קשה. אני יודעת שאני להסתדרות 280 עובדים הכנסתי, עובדי קבלן ושמירה, תוך יומיים אבל עשיתי את כל הזרועות שלי, את כל הוועדים תוך יום הבאתי לניסנקורן 280 איש עם 0.95 אפילו.

הרצל יאקה: יפה.

כוכבה קניסטר: וצריך הרבה כוחות לזה, זה דורש המון אמוציות, המון שכנוע, המון לשמור עם אצבע על הדופק, כי אתה לא הולך לאבד אותם, כפי שהוא הגדיר. יש את הלאומית ויש את הכוח לעובדים והיום אנחנו צריכים להוכיח, איך אומרים, כמו תשואה בקרן השתלמות. אם אין לי תשואה טובה אז למה אני צריך להיות פה? איך אתם בעצם שולטים בקונטרול כזה לשמר את היש המדהים הזה בעצם?

הרצל יאקה: תראי, החוכמה היא באיגוד מקצועי להסתכל על העובד בגובה העיניים, לא להיות ככה מעליו. את לא תראי אותי מגיע למקום עבודה עם עניבה, אני אבוא תמיד עם חולצה, אני עם ג'ינס וטריקו. ואם אנחנו צריכים, אנחנו נמצאים במקומות עבודה אנחנו לא רק מדברים עם הועד, אנחנו יורדים גם כן לרצפת הייצור ומדברים עם עובד עובד. אנחנו מכירים את העובדים, מכירים את המשפחה, לא אגיד לך שאני מכיר 26 אלף עובדים, אבל חלק גדול מאוד. הטלפון שלי זה טלפון שהוא כל אחד יכול לדבר איתי.

18.2.2013

הרצל יאקה: כל עובד יכול לדבר איתי מתי שהוא רוצה. מדברים על כל מיני נושאים. אנחנו בקשר הדוק ויומיומי עם מזכירי האיגודים המקצועיים שלנו במרחבים. זאת אומרת אין מזכיר איגוד מקצועי שלא, שצריך משהו מאתנו והוא לא מקבל את זה אונליין. אין אצלנו שעות. אנחנו לא מסתכלים לא על שעות ולא מנוחה ולא דברים כאלה. אם אני הייתי בארה"ב עכשיו, אני עבדתי שם יותר מאשר עבדתי כשהייתי כאן.

היום לא בעיה לתקשר. אז אנחנו מתקשרים, אנחנו מיידעים אותם על כל דבר. כל דבר העובדים שלנו יודעים, גם הוועדים בעיקר. כן? והם מפיצים את זה הלאה. כל הסכם עבודה שאני חותם אני מפיץ את זה לכולם, תראו, אפשר גם אתה דברים האלה להשיג אצלכם. וזה משליך מאחד לשני.

אנחנו בסמינרים, אנחנו עושים לפחות שני, יש לנו שני סמינרים בשנה של האיגוד. אחד אנחנו מקבלים מקרן הפנסיה ואחד אנחנו מקבלים דרך התקציב שלנו פה.

כוכבה קניסטר: אתה אוסף את כולם?

הרצל יאקה: את כולם. את כולם.

כוכבה קניסטר: נהדר.

הרצל יאקה: זה לא ממקום אחד. זה כל הוועדים מכל הארץ, בטח.

18.2.2013

כוכבה קניסטר:

נהדר.

הרצל יאקה:

מגיעים יושבי ראש ועדים. אנחנו לא מבקשים אלא מכריחים כל ועד עובדים חדש, נותנים לו את התמריץ לך תלמד או הבי"ס בבית ברל, המכון למנהיגות עובדים, מי שמחזיק אותו זה עובדי הסתדרות עובדי המזון. לכי תשאלי את עמית והיא תגיד לך. אין סמינר שאין לנו שמה לפחות מחצית מהקורסים זה אנשים שלי. מהקורס האחרון גם כן.

ארגנו את עובדי ודש, מאפיית ודש ברמת השרון, הם הלכו לשמה, זה היה לפני חודש ארגנו אותם בסך הכל. שבוע שעבר הם היו שמה בסמינר, הם חזרו אלי אומר לי הארתם לנו את העיניים. אנחנו לא איגוד מקצועי ר-,

יחזקאל אנגלר:

אתם עושים גם הכנה לפרישה?

הרצל יאקה:

לא.

יחזקאל אנגלר:

לא עושים?

הרצל יאקה:

לא. תראה, הכנה לפרישה עושים את זה במרחבים, לא דרכנו, או מקום העבודה. מקום העבודה יכול לקבל,

יחזקאל אנגלר:

לא, ברור, אני יודע.

18.2.2013

הרצל יאקה: תראה, הכנה לפרישה אני יכול לתת להם את מעגלים, את הקרן למקצועות שוחקים. יש יותר טוב מזה? לך תלמד עוד מקצוע. אבל זה דברים שהם יותר מקצועיים. אין לנו תקציב ל-,

יחזקאל אנגלר: הבנתי.

הרצל יאקה: לדברים כאלה. כל החוכמה, בקיצור, השאלה שלך, זה הקשר היומיומי והקשר האישי עם העובדים. אנחנו שולחים להם ברכות לימי הולדת, דברים כאלה קטנים, את יודעת, שזה לא עולה כסף. מתי שצריכים אותנו אנחנו מתייצבים.

אני מחר, לדוגמה, כן? ביום ראשון שעבר היינו בטבע-טק ברמת חובב ואני מחר בקרית שמונה, רק שתביני את המרחקים. זה לא, עכשיו, אנחנו מדברים עם אנשים שלא, מקומות עבודה שהם לא נמצאים בגוש דן. כל מקומות העבודה שלי זה בפריפריה. זה בית שאן ו-, אנחנו הולכים לחתונות שלהם, לבריתות שלהם, אנחנו חלק מהמשפחה. וזה, ככה צריך.

מאיר אלבאז: מה שראיתי אצלם, יש להם יחסים טובים גם עם ה-,

ולדי מורג, יו"ר: מאיר, סליחה, רשות הדיבור ליהודה.

18.2.2013

מאיר אלבאז: הערה. יש להם יחסים מצוינים עם ההנהלות. ממש. ראיתי עם סנו ועם אסם.

הרצל יאקה: אם הנהלה צריכה לקבל, אם לדוגמה טבע, חברת טבע צריכה לקבל על הראש, קיבלה ממני על הראש השבוע. היה את הקטע הזה של ההסתדרות עובדים לאומית, אז היא, אמרתי להם תשמעו, אתם אל תתערבו בזה, זה לא עניין שלכם, שלא יבואו יגידו שאתם כאילו צד למישהו, למרות שישנם מקומות שכן התערבו ומחקו את זה ברגע. אבל טבע זה אנשים אינטליגנטים כאילו.

כוכבה קניסטר: הם לא כאילו.

הרצל יאקה: כאילו. עזבי, כאילו. כאילו.

נחום אסד: אתה מדבר על ההנהלה.

הרצל יאקה: כן, כן. ומתברר שהמיילים שלהם נפרצו והסתדרות עובדים לאומית הפיצה את החומר שלה דרך המיילים לכל העובדים, דברים שאני לא מוכן לעשות. זה הדבר הכי סודי שיכול להיות. והתרעתי בפני ההנהלה, אמרתי אם אתם לא,

כוכבה קניסטר: יודעים להסיר את זה.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

הרצל יאקה: לא, אם אתם לא נוקטים עמדה איך אתם נותנים לצד השני לעשות את הדברים, להיכנס לפרטיות של העובדים. הם לא עשו עם זה כלום אז אני הרמתי את הכפפה, התקשרתי לג'רמי לויין, שזה המנכ"ל החדש שהחליף את המנוח, והדברים עכשיו זזים אחרת. ידעו לקבל את זה על הראש. אני פשוט יש לי גם ועדים חזקים שמה שאני יכול לדעת איך ל-, אבל אנחנו בקשרי עבודה פנטסטיים עם כל, אני לא, אני נגד מלחמות. עזבי, אני כל מה שאפשר לסגור בארבע עיניים אין יותר טוב מזה.

מאיר אלבאז: מחלקים פרסים למנהלים הם מחלקים.

הרצל יאקה: כן. לדוגמה בוועידה שלנו נתנו תואר יקיר הסתדרות עובדי המזון לדני אנג'ל, זכרונו לברכה, ממאפיית אנג'ל, ול-, ייבדל לחיים ארוכים פינקלשטיין מאסם. הוא קיבל תואר של יקיר הסתדרות עובדי המזון, מעסיק. את יודעת איזה כבוד זה בשבילו? אז זה ככה. אנחנו עיראקים, סוחרים גם קצת.

ולדי מורג, יו"ר: יהודה.

יהודה תפירו: ראשית, באמת צריך לגייס הרבה חברים לגמלאים, כי גם אני הצטרפתי

לחבורה הזאת וזה בסדר. אבל,

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

אתה משלם 12 שקל?

מאיר אלבאז:

כן, אבל,

יהודה תפירו:

באמת, יהודה, איך אתה עשית את זה,
הוראת קבע?

נחום אסד:

כן. מי שרוצה מצטרף. מי שלא רוצה

יהודה תפירו:

לא יעזור. אבל יש לי שאלה. אני לא

הייתי בתחילת הישיבה ויכול להיות שהנתונים ניתנו על המסך ואם כן
אז שאלתי בטלה, אני משער, כמו בכל האיגודים המקצועיים מספר
המועסקים בענף שלכם, המזון, ומספר חברי ההסתדרות בענף המזון
הוא ענק. זה נע בין רבע מהחברים, כמו שקורה מספר חברים בכלל
ההסתדרות, רבע מהם הם חברים, שלושת רבעים הם לא.

אז זה באמת א' כשראיתי את כל הנתונים שמסרת כרגע בענף המזון,
שהוא כמו שאמרו חבריי כשענף המזון היה הכי למטה וכשאני שומע
את הדברים הנתונים מצוינים, לפחות בעיניי. מה ענף המזון, מה
החברים, גם במרחבים, גם אתם, בענף המזון, שאר האנשים שעובדים
בהרבה מאוד מפעלים, שאין להם הסכמים, כמו שאנחנו מדברים ...
איזה מאמץ ניתן לעשות כדי לקחת את הגופים האלה, את המפעלים
האלה, את מקומות העבודה האלה, יש לכם בטח נתונים כמה בכלל
מספר מקומות עבודה יש בארץ בענף המזון, כדי לגייס יותר חברים
שם. כי במקומות כמו סנו, כמו אסם, הרבה יותר קל. אני יודע שללכת
קצת יותר למטה במיוחד בענף המזון הקושי הוא אדיר.

18.2.2013

יהודה תפירו: השאלה אם יש איזושהי כוונה, יש איזושהי מטרה לעשות בחלק הזה, בקטע השני משימות, מטרות, להתלבש כל פעם על מקום אחר, שני מקומות, שלושה מקומות לחודש לגייס עוד חברים. מה ניתן לעשות? אני יודע שזה מאוד קשה. אתם יודעים מצוין מה צריך. השאלה אם לא כדאי לעשות איזשהם מין גיוס ששמים למטרה 2-3 מפעלים כאלה שהם יותר קטנים, מנגישים את עצמכם עליהם כדי לנסות לגייס, לצרף יותר חברים ולהכניס את החבר'ה האלה להיות בעבודה מאורגנת, שזה הכי חשוב להם. ושם הבעיה בכלל של מדינת ישראל, של כל האנשים האלה בכל הענפים.

הרצל יאקה: תראה, לארגן מקום עבודה גדול הרבה יותר קל מאשר מקום עבודה קטן. זה טבעי, זה לא,

יהודה תפירו: נכון.

הרצל יאקה: כל החוכמה זה לאתר את הבן אדם האחד, את הקצה חוט שהוא משוגע לדבר ושהוא יתחיל להריץ לאט לאט בדיסקרטיות לעשות את הדברים האלה. אני אתן לך דוגמה, אנחנו היום נמצאים במין מאבק מול ההסתדרות השנייה שגנבה לנו מפעל ואנחנו מחזיקים אותו חזרה אלינו. זה בקשט, אף אחד לא יודע מזה. אף אחד לא ידע מזה. אף אחד לא ידע מזה. הצלחנו לאתר את האדם שעושה לנו את העבודה הזאת ותוך שבוע אתם תשמעו את זה גם מעל העיתונות. הם רוצים מלחמה יקבלו מאתנו פי שניים.

18.2.2013

הרצל יאקה: עכשיו, מי שמארגן, ואני לא אקח את הכבוד הזה מהם, זה המרחבים בעיקר. הם נמצאים, הם השכנים של המפעל, יותר ממני. אני יכול לתת להם את הלוגיסטיקה, לתת להם את העזרה המשפטית, לתת להם את הליווי, את הידע שלנו, את כל הדברים האלה. כל החוכמה זה לאתר את האדם הראשון שיעשה את זה. ואם אנחנו מצליחים, לדוגמה, ב-, ישנם מרחבים שמצליחים יותר, ישנם מרחבים שמצליחים פחות.

אם ניקח לדוגמה את מרחב הנגב, עם כל הטרור של בביוב, אבל הוא עושה עבודה, חד וחלק. אין פה משחקים. הוא אצלו אם הוא רוצה לארגן מקום עבודה לא יעזור כלום, המקום יהיה מאורגן. הוא ארגן לנו את חימגיס והוא ארגן את טבע-טק, זה עשינו את זה יחד אבל לא משנה, אבל גם טבע-ט' בתוך הסיפור הזה, ועכשיו את קמהדע הוא הצליח לארגן.

בגליל המערבי יש לנו את אשר שמואלי, הצלחנו לארגן את טבעול ועכשיו את מילועוף. אנחנו גדלים. אנשים יודעים. אנחנו מפרסמם את הדברים, את מה שאנחנו עושים. עכשיו, פונים אלינו אנשים גם כן שהם לא מאורגנים. אני עונה לכל אחד, אפילו חבר הסתדרות, לא חבר הסתדרות, בחייך, אני מכניס אותו ואת המשפחה שלו גם כן. אבל הם מקבלים מאתנו תשובות. ואנחנו מנסים למצוא את הקצה חוט הזה איך להביא את האנשים האלה אלינו.

לדוגמה, ברמת השרון ארגנו את מאפיית ודש. איך ארגנו אותם? קנה אותם ברמן, אמרתי אני רוצה פה ועד. הלכתי החתמנו שלושה חבר'ה, הקמנו שם ועד עובדים, צירפנו אותם לוועד הארצי.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

והנה המפעל הזה מאורגן, ההסתדרות
קיבלה עוד 300 עובדים, ככה, בשנייה

הרצל יאקה:

אחת.

יישר כוח.

כוכבה קניסטר:

אבל זה,

הרצל יאקה:

אני רוצה להגיד משהו גם על נושא
התקציב.

נחום אסד:

תראה, זה מקומות קטנים זה דבר הכי
קשה לארגן. שתדע לך, זה הכי קשה,
אנשים פוחדים מהפרנסה, פוחדים ומפחדים מכל העניין. מקומות
גדולים ברגע שמקבלים את הגיבוי, קחו לדוגמה פלאפון ואת כל
החבר'ה האלה, הבעיה הגדולה שלנו, בינינו פה, אנחנו יושבים
כחברים,

הרצל יאקה:

זו בעיה תמידית.

יהודה תפירו:

אני, בינינו כחברים, אנחנו
ההסתדרות לא יודעת, עוד לא
הפנימה שחוץ מאשר המגזר הציבורי יש גם מגזר פרטי. היא צריכה
לתת יותר תשומת לב לעניין הזה.

הרצל יאקה:

זה מה שאמרת.

כוכבה קניסטר:

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

הרצל יאקה:
 ואנחנו שומרים על זה כמה שאנחנו,
 ואני עוד כמה שנים יוצא לפנסיה,
 אחר כך זה ייפול על אליעזר, אבל,

ולדי מורג, יו"ר:
 .welcome to the club

אליעזר בלו:
 ההסתדרות משלמת דמי חבר לעמותה
 לגמלאים?

נחום אסד:
 הנה, מעכשיו זה יקרה.

אליעזר בלו:
 יהודה, ההסתדרות משלמת, תתחיל
 בהסתדרות, אלבאז, אני מבטיח לך
 אנחנו נביא את זה גם,

(מדברים ביחד)

נחום אסד:
 אתה, מאחר ואנחנו ועדת כספים
 ולכל אגף וכל ההסתדרות שנמצאים פה
 חוץ ממזכירה ו-, יש גם תקציב שהוא תקציב שנתי. השאלה אם יש
 מילה או שתיים בעניין הזה. מספיק, לא מספיק, טוב, חסר.

הרצל יאקה:
 לא מספיק.

כוכבה קניסטר:
 איך אפשר,

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

אנחנו עזרנו ללא מעט,

נחום אסד:

נכון.

ולדי מורג, יו"ר:

בעקבות הישיבות האלה לקראת
תקציבים, אבל בואו תגידו.

נחום אסד:

תראה, בוא אני אגיד לך למה לא

הרצל יאקה:

מספיק. אם אני יכול לגבש את

החבר'ה שלי תחת, להיות יחד שלושה ימים מה שנקרא, בסדר? ולדבר
על הבעיות של האיגוד, להביא להם את ההרצאות שצריכים, אנחנו
מביאים, סמינר אחד מוקדש כולו מ- א' עד ת' על הקטע של הפנסיה
וקצת דברים שלנו. אבל דברים אחרים, נושאים של איגוד מקצועי
והרצאות דיני עבודה וכל הדברים האלה בצורה מגובשת וזה, זה לא
ההרצאות חשוב לי, חשוב לי יותר ההתערבות ביניהם.

אני יכול לעשות את זה פעם אחת בשנה. אני אגיד של 26 אלף חברים
שנותן, זאת אומרת גובה עבור ההסתדרות הרבה הרבה מיליונים ומה
אני מקבל?

מה המסגרת?

נחום אסד:

70 אלף נדמה לי.

הרצל יאקה:

פעולות.

אליעזר בלו:

18.2.2013

נחום אסד: פעולות?

הרצל יאקה: פעולות.

אליעזר בלו: ולדי, כדי שאיגודים מקצועיים במגזר הפרטי יוכלו לעשות את עבודתם ההסתדרות צריכה לתקצב את האיגודים במגזר הפרטי לפחות בסדר גודל שלנו לפחות להערכתך בחצי מיליון שקל פעולות בשנה. רק אז אנחנו נוכל להילחם מול ארגוני העובדים האחרים.

כוכבה קניסטר: זה גם כוח אדם, זה לא רק הכסף.

(מדברים ביחד)

הרצל יאקה: הבירוקרטיה פה יותר גרועה מהממשלה.

ולדי מורג, יו"ר: פשוט רוצה להבהיר משהו בכל

הנושא הזה, יש עוד מישהו שרוצה

להגיד משהו? לא.

מאיר אלבאז: אני רוצה להגיד רק עוד משפט אחד.

ולדי מורג, יו"ר: המשפט האחרון.

18.2.2013

מאיר אלבאז: אני כבר אומר אותו אפילו לעופר כבר כמה שנים. מאז שההסתדרות התחילה להתאושש, אנחנו שנה שישית שההסתדרות התאוששה והרווח התקציבי שלה, אתה יודע, 100 מיליון שקל. היה לנו גם שנה של 170 מיליון, לפני שנתיים אם אתה זוכר. אני ביקשתי שלפחות שני סעיפים יכניסו לסל, הנושא של פנסיה והנושא של מסים.

אם את זה יתנו שירות ברמה האישית לעובד ולא שיש לי אגף פנסיה שתאמינו לי גם את האיגודים הוא לא משרת, גם אותנו, אני כבר לא, אין שום דבר אישי, אני רק אומר לכם, לא מקבל שום עזרה משם. בהסתדרות הגמלאים, נכון? לא מקבל שום עזרה מהאגף. אני מדבר ברמה האישית,

ולדי מורג, יו"ר: לא, זה לא,

מאיר אלבאז: שאדם בא עם בעיה שקשורה למסים.

(מדברים ביחד)

ולדי מורג, יו"ר: זה דיון בפני, זה אחר לגמרי.

מאיר אלבאז: זה לא הרבה כסף ועד שהאיש יגיד מה ההסתדרות נותנת לי, והם שואלים אותנו, אז אנחנו אומרים להם יש משען, ויש את הקאנטרי, הוא אומר אני לא הולך לקאנטרי.

18.2.2013

אליעזר בלו:

מאיר, זה לא רק זה.

ולדי מורג, יו"ר:

סליחה, אליעזר, שתי מילים. היות וכולם אמרו מה שחשבו, קיבלנו תשובות לעניין, אני רוצה להבהיר משהו ביחס לתקציב. קביעת התקציב נעשית בפגישות בין האחראים על התקציבים הפרטיים לבין יו"ר ההסתדרות ומנכ"ל אגף הכספים. בהתאם לזה הדברים האלה מתגלגלים עד שמגיעים לשולחן הזה, שבדרך כלל מקבל את ומאשר את זה.

עכשיו מה קורה, אנחנו, כפי שאתם זוכרים, כל שנה משאירים רזרבה של בין 10 ל- 20 מיליון שקל, שזאת רזרבה של יו"ר ההסתדרות, רזרבה כללית ועוד כמה דברים שיש להם כותרת אחרת אבל זה מדובר על כסף שמחכה ליום סגריר.

כוכבה קניסטר:

לעתודה.

ולדי מורג, יו"ר:

כן, לכל זה. עכשיו, אם יש איזה פרויקטים ברורים שלדעתכם צריך לעשות אותם, אנא תעלו את הנושא הזה. הגוף היחידי שרשאי לאשר שינוי של ייעוד תקציבי מאחד לשני זה הגוף הזה. תעלו את זה. אגף הכספים יחד עם, אם זה גדול מדי ליו"ר ההסתדרות, יגיע לשולחן הזה. השולחן הזה יאשר או לא יאשר. בדרך כלל הוא מאשר.

עכשיו אני רוצה להגיד, לציין עוד משהו. אנחנו קיבלנו פה סקירה מאלפת, יוצאת מן הכלל טובה מכל הבחינות.

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

ולדי מורג, יו"ר: טובה מבחינת הדיקציה, טובה מבחינת הזה שהדברים הוצגו בצורה יפה וטובה אבל גם טובה מבחינת הדיווח על העשייה שלנו, ההישגים. אני תוך כדי הדיבור שלך חשבתי שאתם בחזית הראשונה, החזית של ההסתדרות מהבחינה הזאת שההסתדרות עוסקת ויש לה כוח בלתי רגיל אודות לוועדים הגדולים המאורגנים. אתם עובדים עם ה-, בדיוק בסקטור הפרטי שזה העבודה הכי קשה והכי מתסכלת לפעמים, כי זה מלחמות לא עם גופים, זה מלחמות עם אנשים פרטיים, עם כסף כבד כזה או אחר.

ועל זה לדעתי מגיע לכם כל הכבוד. אני חושב שאתם עושים לדעתי, אני מקווה שאני מבטא את דעת הועדה, עושים עבודה טובה. יישר כוחכם.

יהודה תפירו: אני מבקש משפט.

ולדי מורג, יו"ר: בבקשה.

יהודה תפירו: לחבריי הגמלאים. לדעתי צריך לקחת את כל הסתדרות הגמלאים ולפזר את חלקם או את רובם באיגודים המקצועיים. זה אומר שיהיה צוות במזון של גמלאים שיטפל בגמלאים עובדי המזון ולגייס אותם וגם,

ולדי מורג, יו"ר: טוב, זה דיון אחר.

תמה ישיבת היום

18.2.2013

ועדת כספים ותקציב של בינ"ה

החלטות שנתקבלו בישיבת ועדת כספים
ותקציב של בינ"ה
בישיבתה בתאריך 18 בפברואר 2013

סקירת יו"ר ההסתדרות לעובדי המזון והפרמצבטיקה - מר .1
הרצל יאקה

נערכה סקירה ע"י מר הרצל יאקה וממלא מקומו, מר אליעזר בלו, בנושא הפעילות השוטפת של הסתדרות המזון והפרמצבטיקה.

בתום הסקירה השיב מר הרצל יאקה לשאלות חברי הועדה. יו"ר הועדה, מר ולדי מורג, הודה להרצל יאקה ולאליעזר בלו על סקירתם המאלפת ואיחל להם ברכת יישר כוח.